

Rudac

STEFETA S POZDRAVI TOV. TITU!

V četrtek, dne 14. maja okrog 8. ure so prebivalci Velenja toplo pozdravili štafeto, ki je odnesla naslednje pozdrave tov. Titu za 72. rojstni dan:

Dragi naš tovariš Tito!

Delovni ljudje šaleške doline se veselimo praznika, ki ga praznuješ Ti, tovariš Tito, in skupaj s Teboj naš mladi rod.

Vsi delovni ljudje poznamo Tvojo pot, ki je ožarjena s Tvojim globoko človeškim in komunističnim likom heroja, s Tvojo revolucionarno doslednostjo, s Tvojo državniško dalekovidnostjo. To je pot, ki daje našim delovnim dnevom smisel, naloge in ustvarjalni polet.

Zato Ti prebivalci velenjske občine želimo ob Tvojem 72. rojstnem dnevu, da bi še dolgo užival osebno srečo in vodil našo socialistično domovino k novim zmagam.

K dnevu mladosti

Misel, da bi mladina vsako leto po štafeti poslala čestitke tovarišu Titu za rojstni dan je vznikla od mladincev in mladink. Takoj po osvoboditvi je mladina s štafeto izražala navdušenje nad zmagoslavnim koncem ljudske revolucije. V vsakem naslednjem letu pa je mladina obveščala tov. Tita o novih delovnih zmagah iz katerih je vela brezmejna ljubezen do voditelja jugoslovanskih narodov tov. Tita.

Ko je bilo leta 1957 sklenjeno, da se štafetne slovesnosti spremene v Dan mladosti, največje praznovanje mladine, pregled njenih dosežkov v kulturno prosvetnem in športnem delu, kakor tudi na področju tehnične vzgoje, se je v polnem pomenu te besede simbolično izrazila neločljiva povezanost osebnosti tov. Tita z našim mladim rodom, ki je vedno predstavljal enega izmed najbolj zanesljivih odredov v boju za socializem.

Vse revolucionarno delovanje tov. Tita, zlasti pa od takrat, ko je bil izvoljen za generalnega sekretarja jugoslovanskih komunistov, je bilo prežeto z zaupanjem in oporo na delavce, na revolucionarni delavski razred. Njegova osebnost je s tisoč nitmi povezana z delom za vzgojo delavskega razreda. Ta povezanost se je večkrat pokazala v burnih dneh naše revolucionarne preteklosti, v naši sedanosti, polni velikih korakov naprej. Prav gotovo pa se bo ta povezanost še neštetokrat pokazala v naših prihodnjih še lepših dnevih.

Jugoslovanski delavski razred je lahko ponosen, ker ima takega državnika in voditelja kot je tov. Tito. Njegovo revolucionarno delo je imelo na svoji razvojni poti tudi viharne in

surove dni. Prečistiti in urediti je moral lastne vrste, utrditi notranjo enotnost, skovati orožje za revolucijo in le to uresničiti, oziroma izvojevati proti stokrat močnejšim sovražnikom. Državo je bilo treba ozdraviti vojnega opustošenja, premagovati pritiske z raznih strani.

Tov. Tito je z globino marksistične analize pronical v bistvo družbenih dogajanj, odkrival osnovne vzrode razvoja. Izgibal se je porazom in stranskim potem ter daljnovidno spoznaval najprimernejšo smer revolucionarnega delovanja.

V času velikih preobratov, v odločilnih letih, se je čutila njegova osebnost, njegova idejno moralna moč, politični pogum in njegove prodorne ter prepričljive besede. Titove misli so se spreminjale v gesla, ki so v vsakem razdobju označevala daljnosežen pomen našega revolucionarnega dela. Ta gesla so bila naše vodilo pri vsakdanjem delu v različnem obdobju. »Smrt fašizmu — svoboda narodu«, »Bratstvo — enotnost«, »Tujega nočemo — svojega ne damo«, »Resnica mora zmagati«, »Delajmo kakor, da bo sto let mir — pripravljajmo pa se kakor, da bo jutri vojna«, »Oprimo se na lastne sile«, »Delavsko samoupravljanje«, »Aktivno sožitje«, »Koeksistenca« itd. Vsako izmed teh gesel je odmevalo v srcih naših ljudi in vsako pomeni nenehni revolucionarni vzpon.

Ko te dni praznujemo dan mladosti in ko naša mladina s štafeto nosi pozdrave za 72. rojstni dan našemu ljubljenu tovar. TITU, mu tudi mi želimo vso srečo in zdravja, da bi nam še dolgo živel za srečo naših narodov, na čelu naše socialistične skupnosti.

Problem proizvodnje

V ponedeljek, dne 11. maja t. l. je zasedal centralni delavski svet RLV. Sprejet je bil sledeči dnevni red:

1. Problematika proizvodnje;
2. Razpis volitev v organe upravljanja RLV;
3. Razno.

K prvi točki dnevnega reda je podal uvodne besede tehnični direktor tov. ing. Pipuš Dušan.

Poročevalec je ugotovil na podlagi evidenčnih in drugih podatkov, da je stanje v naši proizvodnji zelo kritično. Proizvodnje premoga po družbenem planu ne dosegamo. V prvih štirih mesecih smo za 6.657 ton pod planom, čeprav smo delali ob nedeljah. Največji primanjkljaj je nastal v mesecu aprilu, ko smo bili za 31.700 ton pod planom. Proizvodnja pada tudi v tekočem mesecu. Povprečen dnevni primanjkljaj znaša 1.880 ton.

Vzrokov, da proizvodnja stalno pada, je več. Poročevalec je navedel naslednje:

1. Do meseca marca je bilo v jami toliko delovne sile, kot jo je predvideval letni plan. V mesecu marcu je stalež padel. Na odslužitev vojaškega roka so odšli 104 tovariši. Samovoljno je zapustilo kolektiv 91 članov, nekaj pa je bilo upokojenih. Tako je bil stalež koncem aprila za 115 tovarišev nižji, kot je bil predviden v družbenem planu.

2. Stanje bolnih in nezgodnikov, ki je bilo v januarju in februarju, več ali manj normalno, je občutno porastlo v mesecu marcu. Porast je povzročila epidemija gripe. Od tedaj se stalež bolnih ni več normaliziral.

3. Težje montageološke prilike so povzročile, da smo morali dosedanje povprečno dnevno skupino delavcev na študiju odkopnih metod povečati od 45 na 75 delavcev.

4. Lansko leto v mesecu novembru je bilo sklenjeno, naj se pristopi k rekonstrukciji jame Skale, ki naj postane jama za vzgojo kadrov. To rekonstrukcijo smo hoteli izvesti s pomočjo Rudarske gradbenega obrata Trbovlje. Po 4 mesečnih razgovorih je to podjetje odklonilo prevzem teh del. Spričo tega je bilo sklenjeno, naj izvede to rekonstrukcijo RSC sem, mi pa mu naj pomagamo z gotovim številom strokovnih delavcev. To smo tudi storili. RSC je prišel izvajati ta dela v mesecu marcu. Dela napredujejo in se strokovno ter kakovostno pravilno odvijajo.

Po mnenju poročevalca je opisano stanje takšno, da so potrebni takojšnji in čim bolj učinkoviti ukrepi.

Take ukrepe opravičuje še posebej tole dejstvo: izpad proizvodnje v aprilu, ko smo dosegli povprečno dnevno 9.205 tone, je povzročil občuten padec osebnih dohodkov in skladov, se pravi, da se je odprl izredno resen in dalekosežen problem našega standarda. V prihodnjih mesecih bo ta problem z vsakim dnem še resnejši in za vse nas izredno nevšečen.

Zato je takojšnje ukrepanje neodložljivo, pa naj so taki ukrepi še tako boleči glede na našo dosedanje poslovno politiko in našo perspektivo, se pravi, da bomo morali vse probleme, ki bodo v tej zvezi nastali, obravnavati z vidika okolnosti, v katerih smo. Naj v tej zvezi omenim en tak problem. Vemo, da smo dali lani obveznostno izjavo, da bomo leta 1967, se pravi že čez dobri dve leti, dajali za termoelektrarno B letno 1.000.000 ton premoga. Ob takem stanju, kot sem ga opisal, in spričo ukrepov, ki jih moramo podvzeti, taka obveza ni več izvedljiva in jo bo treba na novo obravnavati.

Poročevalec je nato predlagal CDS v obravnavo in odločitev, potem ko je obrazložil posamezen predlog, naslednje ukrepe:

1. Študij odkopnih metod naj se začasno preneha, demontira kompleksna oprema in njena posadka vključi v proizvodnjo, s čemer bi se pridobilo dnevno ca. 500 do 400 ton več premoga.

2. Rekonstrukcija jaska Skale naj se odloži dotlej, dokler ne bo RSC dajal sam toliko novih kadrov, da bo z njimi kril potrebe za jamo Preloge in nadaljeval rekonstrukcijo škalske jame. Rudarji in učenci, ki postanejo s tem ukrepom prosti, naj se zaposlijo v jami Preloge. Učenci I. letnika naj prevzamejo v jami vzdrževalna in razna pomožna dela. Učenci III. letnika naj se zaposlijo na širokih čelah. Tisti delavci, ki bodo z učenci I. letnika prosti, naj se zaposlijo na širokih čelah. Takšen ukrep bi dal ca. 400—500 ton.

3. Sprejem novih učencev v RSC v letošnji jeseni naj se poveča v takem obsegu, da bo RSC v 2 do 3 letih kril potrebe rudarstva po novih kadrih.

4. Naši dosedanja prijemi in metode v odnosih do novincev naj se dopolnijo tako, da novinci ne bi odhajali. Vpeljejo naj se nove avtobusne linije v daljno okolico Velenja.

5. Dela, ki niso terminsko vezana, se naj forsirajo v zimskih mesecih, ko vemo, da ta-

Zahvalna brzojavka

Od veleposlanika SSSR A. Puzanova je Rudnik lignita Velenje prejel naslednjo brzojavko:

Cenjeni tov. Zgank!

Predsednik Sovjeta Ministrov SSSR N. S. Hruščov mi je naročil, da predam kolektivu rudnika Velenje njegovo zahvalo za tople pozdrave in dobre želje ob priliki njegove sedemdesetletnice.

Zelim Vam in vsemu kolektivu rudnika Velenje dobrega zdravja in nadaljnjih uspehov pri delu za dobrobit ljudstva Socialistične federativne republike Jugoslavije.

S spoštovanjem

A. Puzanov

Ob lanskoletnem obisku: V pristrčnem razpoloženju je tekel razgovor o velenjskih rudarjih in njihovi proizvodnji.

krat kaže dobimo delovno silo.

Poročilu je sledila diskusija. V diskusiji so govorili člani CDS: Mravljak Hubert, Hudovalj Emil, Belaj Slavko, Kortnik Rudi, Romih Tone, Cas Stane, Lukman Milan, Kikec Alojz, Korenič Alojz, Zgank Nestl, ing. Pipuš Dušan in Demšar Valter.

Diskutant Mravljak Hubert je razčlenil posamezne predlagane ukrepe. Mnenja je, da so nujni, ker jih terja naše stanje v proizvodnji. Zavedam pa se tudi, kaj pomeni izvedba teh ukrepov in kaj pomenijo z njimi povezane posledice za naš kolektiv, za naš perspektivni

programski razvoj, ki ga vsi poznamo.

Člani kolektiva vedo, kolikšne in kakšne naloge smo naložili naši skupini za študij odkopne metode in tujanje nove mehanizacije. Vsi vemo, zakaj smo to storili. Storili smo to zaradi tega, da bi lažje reševali pomanjkanje delovne sile v rudarstvu. Rast naših delovnih učinkov ne sme več temeljiti na številčnosti delovne sile, marveč na sodobni mehanizaciji in čim racionalnejši odkopni metodi. V to nas pa lahko vodi samo dosleden in prevdaren študij. In temu se danes odre-

PROBLEMI PROIZVODNJE

kamo. To je za nas velika žrtev. Vsak dan opustitve študija nas oddaljuje od ciljev, ki jih določajo in zasledujejo naši dolgoročni in letni družbeni plani. Res je, da pridobimo s tem, kakor smo slišali poročevalca, dnevno do 400 ton premoga, vendar se pa na drugi strani tudi zavedamo, da je takorekoč cena za to pridobitev na tonaži dokaj huda za ves kolektiv. Čeprav nerad, bom glasoval za izvedbo tega ukrepa samo zato, ker vem, kako nujna je potreba po premogu.

Strinjam se s poročevalcem, da odločitev rekonstrukcije na jasku Skale ni najboljša rešitev. Toda stanje v naši proizvodnji ga prav tako opravičuje, kakor prejšnji ukrep. Prav za prav je ta ukrep še bolj boleč, če pomislimo, kako resna in skrbna so bila naša prizadevanja, da postane in ostane RSC steven revir in kovačnica za naš jamski kader. Večkrat smo o tem že razpravljali. Zato ne bom vsega tega ponavljal. Vidite, predlagani ukrep bo tudi to našo zamisel za nekaj časa zavrl in njeno nadaljevanje v mnogočem otežkočil. Na eni strani gre za pridobitev na tonaži, na drugi pa utegnejo biti posledice dokaj nevarne za našo predvidevano perspektivo. Tudi za ta ukrep bom glasoval, vendar s tem pristavkom, naj tehnični sektor pregleda in ugotovi, katera dela ukinemo in katera započeta dela ali naprave v obnovi škalske jame naj zavarujemo odnošno vzdržujemo še naprej vsaj v takem obsegu, da ne bo večjih škodnih posledic zaradi predlagane ukinitve rekonstrukcijskih del.

Poročevalec je navajal med vzroke, ki so vplivali na izpad proizvodnje, tudi stanje bolnih in nezgodnikov. To je tematika, ki jo obravnavamo na zasedanjih in zborih kolektiva že par let. Naj si ukrenemo karkoli, nič ne zaleže. Stanujemo v redu, podhranjeni tudi nismo, za higiensko in tehnično varstvo pri delu dajemo lepa sredstva, za delovne pogoje na delu samem skrbimo kar največ moremo, z zdravniki smo povezani in podobno. Toda zdravstveno stanje kolektiva vzhic vsemu temu ne napreduje. Mnenja sem, da so vzroki tega morda v zdravstvenem sistemu samem. Plačujemo zdravnike po staležu zdravih in ne narobe. Naše politične organizacije naj o tem odločno spregovore na svojih sestankih za predkongresno delo.

Sam tudi za ostale ukrepe, ki jih je predlagal poročevalec.

Ce vzamem predlagane ukrepe kot celoto, vidim, da imajo vsi svoj izvor in izhodišče v problematiki delovne sile za rudarstvo. Ta problematika ni nova. Leta in leta jo že obravnavamo. Nič kolikokrat smo glasno in jasno povedali, da status rudarstva ni rešen in vsklajen z družbeno pomemb-

nostjo te panoge v našem gospodarskem sistemu. Položaj in vloga premogarja še ni določena. Vsi vemo, da je premog kri za razvoj in napredek naše industrije, za naš standard in za naš gospodarski potencial doma in v svetu. Nihče pa ne ve odnošno ne določi, kje je mesto premogarja glede na njegovo družbeno-gospodarsko vlogo in težino dela. Čeprav smo o tem že povedali naše stališče, sem mnenja, da smo bili doslej premalo glasni. Zato bo dobro in prav, da ponovno povemo na sestankih v zvezi s pripravami na kongres, naj vendar že enkrat rešijo ta problem, ki že vrsto let čaka na svojo ustrezno ureditev. Cim bo to urejeno, bo tudi pritek delovne sile v rudarstvo dobil svojo normalno obliko.

Diskutant Hudomalj Emil je označil vprašanje proizvodnje za ključni problem kolektiva. Temu problemu se morajo nujno podrediti vsi drugi, ker brez proizvodnje ni plana, ni osebnih dohodkov. Delovni polet pada, pravice in dolžnosti članov kolektiva zbledijo, sile kolektiva stagnirajo in upadajo. Pod nobenim pogojem ne smemo dopustiti, da zaide naš kolektiv v takšno stanje.

Proizvodnjo moramo spraviti zopet na prejšnjo raven, se pravi, na obseg, ki ga določa naš družbeni plani. Ta cilj pa imajo danes obravnavani ukrepi. Zato sem mnenja, da jih sprejmemo in potrdimo. Vem, da so ti ukrepi nekakšna skrajna mera. Tovariš Mravljak Hubert jih je dobro orisal. Res so takšni, kakor je povedal, vendar drugega izhoda nimamo, če hočemo, da pad proizvodnje zaustavimo, ker se nam sicer utegne zgoditi, da zdrknemo v prihodnjih mesecih v situacijo, ki je zlepa ne bomo več popravili. Ko danes rešujemo svoje stanje, v katerega smo zašli zaradi padanja proizvodnje, moramo biti mirni in preudarni. Samo tako bomo kos nalogam, ki nas čakajo, ko bomo izvajali danes sprejete odločitve.

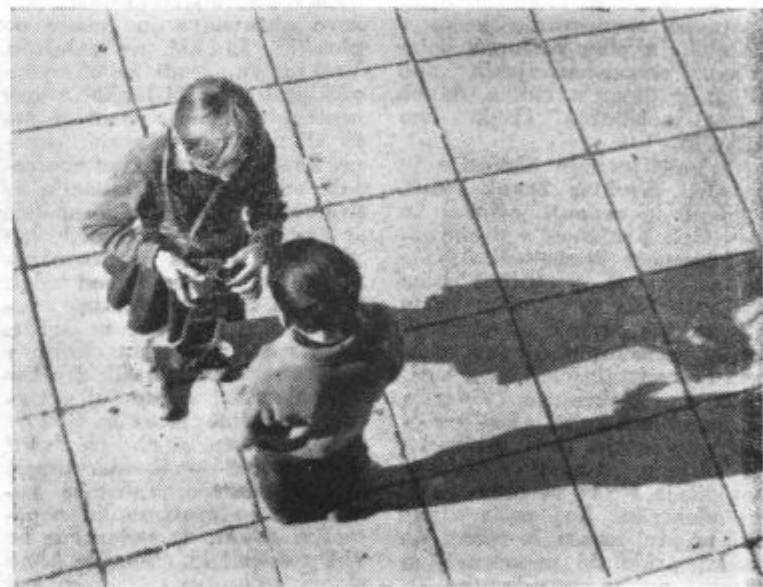
Tudi mimo svojčas dane garancijske izjave TE-B ne smemo iti. Predlagani ukrepi nas k temu naravnost silijo. Ne moremo se vezati na nekaj, za kar vemo, da ni izvedljivo, zlasti sedaj, ko segamo po ukrepih, ki so takega značaja, da podaljšujejo uresničitev naših razvojnih ciljev za par let. Radi delamo. Tudi družbene interese upoštevamo. Trudimo se, da jih zadovoljivo uresničujemo. Tako je bilo doslej naše vodilo in ostane tudi za naprej. Strinjam se, da rešujemo tekočo problematiko v okviru lastnih sil, če je taka, da je rešljiva pri nas samih. Ce pa ni, se pravi, da presega našo pristojnost, potem je neodpušljivo, da je ne rešuje čist organ, v čigar pristojnost spada. Zakaj ne rešimo položaj rudarstva v naši gospodarski bilanci? Kje in kakšne

so ovire? Zakaj nam tega nihče ne pove? Odgovore na ta vprašanja že dolgo terjamo. Zal nas nihče ne poslušajo, celo takrat ne, ko predlagamo in opravljamo, da nam neresitev tega temeljnega vprašanja povzroča nevarnost, o kakršnih razpravljamo danes. Pravijo, da je naša energetska bilanca kritična, nezadovoljiva. Seveda je in bo taka tudi ostala vse dotlej, dokler ne bomo zadovoljivo in objektivno rešili družbeni položaj rudarstva. Se vedno imamo rudnike, ki životarijo, njihova delovna sila pa ni izkoriščena. Tu je ekonomika skregana s politiko in obratno. Slej ko prej bo moralo priti do ustrezne poravnave. Cim prej, tem boljše.

Diskutant Kortnik Rudi je govoril o stanovanjski problematiki. Stanovanje je sestavni del delovnih pogojev. Brez stanovanj rudarjev ne bomo dobili. To je bilo naše vodilo in mora ostati. Skrbeti moramo, da

hodke. To ni nerganje. To je golo ugotavljanje. Seveda je to drugo še bolj resno kakor prvo, ker mu to drugo hromi in jemlje zaupanje v pravilno reševanje ključnih družbenih vprašanj. Zato se strinjam z diskutanti pred menoj, ko so govorili o tem, kako nujno je, da se reši status rudarstva. Kako, ni treba več predlagati. O tem je napisanega že več kot dovolj. Tudi besed in obljub je bilo že mnogo, zlasti takrat, ko je bilo treba povečati obseg proizvodnje zaradi izrednih prirodnih prilik. Samo zadovoljive rešitve še ni!

Diskutant Romih Tone je mnenja, da so obravnavani ukrepi naša interna rešitev iz stanja, v katerem se nahaja naša proizvodnja. Prav je, da v tej obravnavi kažemo na še nerešena vprašanja iz splošne problematike rudarstva, ker je res, da povzroča to vsak dan večje težave rudarskim kolek-

Se malo in počilo bo! Ta posnetek velenjskih pionirjev, je bil v okviru pionirskih iger poslan tov. Titu.

stalno večamo naš stanovanjski fond. Podatki o fluktuaciji naše delovne sile to potrjujejo. Neustaljena delovna sila najbolj resno ovira proizvodnjo, še bolj pa napredek v organizaciji dela. Na neustaljenost naše delovne sile vpliva zlasti še to, da še ni nobenih utemeljenih pokazateljev, ki bi omogočili rudarjem uvedbo 42-urnega tednika. Nasprotno, družbene potrebe po premogu so vsak dan večje, stalež rudarjev pa pada, ker družbeni položaj rudarja ni v skladu z njegovo družbeno vrednostjo. Naš delavec gre v rudarje samo v skrajni sili, ko ni druge izbire, ob prvi priliki pa tudi oddide. Ničesar ga v ta poklic ne vabi: niti osebni dohodki, niti delovni pogoji. Vem, kaj teži našega rudarja. Takole pravijo: »Mi delamo celo ob nedeljah, drugi pa niti ob sobotah, pa imajo večje osebne do-

titivom pri reševanju vprašanj iz tekoče proizvodnje. V kolektivu imamo republiškega in zveznega poslanca. Njuna dolžnost je, da krepko in vztrajno prenašata naše predloge in pripombe k reševanju takih vprašanj. Odločno je treba povedati, da ne nastajajo problemi samo spodaj, marveč tudi od zgoraj. Stanje energetike je problem republike. Mj ga razumemo, o njem razpravljamo in iščemo zanj najboljše rešitve. Tako rešitev smo tudi že povedali in jo objektivno obrazložili. Prepričani smo, da je v skladu z načeli ekonomike in družbenega upravljanja brez sicerberne ali kakršnekoli primarni

Nadaljevanje na 4. strani

Nadaljevanje s 5. strani subjektivnih interesov. Več ne moremo storiti. Sedaj naj ukrepa republika, ker je to njena neposredna naloga. Ukrepati pa mora hitro, ker bo sicer prepozno. Tudi mi moramo hitro ukrepati, čeprav — kakor so povedali že drugi — režemo samega sebe. Osebnost sem prepričan, da nas bo za vsak mesec ustavitve del na študiju in rekonstrukcije škalske jame še močno bolela glava. Za predlagane ukrepe bom vzlic temu glasoval, ker vidim, da drugega izhoda ni, če hočemo zopet priti na plansko proizvodnjo.

Diskutant **Čas Stane, Lukman Milan, Blaj Slavko, Kikec Alojz, Korenič Alojz** in drugi so zagovarjali predlagane ukrepe, hkrati pa predlagali, naj tehnični sektor spremlja in sproti poročila o rezultatih, ki bodo dosegli zaradi danes obravnavanih ukrepov.

Poročevalec **tehnični direktor ing. Pipuš Dušan** je še pojasnil, da je že v delu detajlni plan za zavarovanje jaška v Skalah in plan postopne ustavitve rekonstrukcijskih del. Plan je delan z vidika, da bo sicer neizbežna škoda čim manjša.

V nadaljevanju diskusije je govenil **direktor Zgank Nestl**. Ocenil je sedanjí položaj in povedal: Kritičnost v proizvodnji premoga je res težka. Naša industrija je praktično brez najnujnejših zalog. Čim pride do kakšne motnje v odpremi, grozi prenekanje tovarni ustavitve proizvodnje. Nič na boljšem niso elektrarne, železnica in drugi naši kupci, zlasti pa široka potrošnja. In to danes, ko se bližamo v mesece nizkega vodostaja. Ne bo ne premoga in ne elektrike. Kaj pa v zimi? Res ne pretiravam, če rečem, da lahko pride do nepopravljive škode v našem gospodarstvu. To da misliti in prav je, da storimo prav vse, kar je v naši moči, da rešimo našo plansko tovarno. Vidim, da ste predlagane ukrepe skrbno ocenili in da se z njimi tudi strinjate. Razumem vaše pripombe, da jih sicer ocenjujete za edino možno v dani situaciji, da pa so hkrati takšne, ki žal vsaj začasno več ali manj motijo našo razvojno pot, ki smo jo položili v naš sedemletni razvojni načrt. Razumem vas zlasti zato, ker vem, da smo o tej poti govorili že pred leti in naše delo tako usmerjali, da smo zavestno polagali temelje, ki naj omogočijo in uresničujejo to perspektivo.

Na vseh sestankih — bodisi na republiki in zvezi, na občini ali okraju, na naših gospodarskih institucijah in drugod — sem govoril o stanju, ki je v rudarstvu in pri nas tu v Šale-

ški dolini. S predsednikom republiškega izvršnega sveta sem podrobno obravnaval našo problematiko, nanašajočo se na stanovanja, komunalne zadeve, na delovno silo in osebne dohodke, na našo perspektivo, zlasti pa na sedanje stanje v energetiki Slovenije. Tudi o integraciji sem z njim govoril. Povedal sem jasno, da to ni naša pobuda. Nasprotno, da je to za naš kolektiv pretežka naloga. Tej nalogi bi bili kos samo na način, v katerem je naš kolektiv že razpravljal in povedal svoje dokončno stališče, vi ste pa to stališče tudi potrdili in sprejeli. Tudi o tem vašem stališču sem z njim govoril. Izročil sem mu tudi pismeno obrazložitev variante I, za katero ste se odločili, in hkrati še povedal, da naš kolektiv ne more in ne gre v nobeno drugo varianto.

Strinjam se s tovarnišči, ki so govorili in povdarjali, da ni prav, da se naša splošna problematika rudarstva tako polževo obravnava in rešuje po obrokih, ki nič ne zaležejo. Večkrat smo tudi že obravnavali posledice, ki lahko iz tega nastanejo, in naše predloge pošiljali na za to pristojne organe. Zlasti smo dosledno opozarjali na vzroke fluktuacije iz rudarstva. Vidite, te posledice že nastopajo in bodo vsak dan vidnejše. Danes obravnavani ukrepi so že ena izmed takih posledic. Sami ugotovljate, kako so take posledice nevsučne, kakor nas hromajo in motijo v našem razvoju, v naših družbenih nalogah. Poznate tudi rezultate naše interne ankete, ki je pokazala celo to, da naši dobri rudarji kot starši odsvetujejo svojim sinovom rudarski poklic. To je zgovoren in neposreden dokaz, da naš rudar ne vidi resnosti in volje, da bi se status rudarstva rešil tako, kot rudarstvu po njegovi pomembnosti v gospodarstvu gre, ker sicer ne bi tako odgovarjal na zastavljena mu anketna vprašanja. Naš kolektiv je discipliniran in enoten. Tega mu nihče ne more odrekati. Isto velja za naše samoupravne organe in politične organizacije. Dokazov za to ne manjka. Tudi današnje zasedanje je to pokazalo. Previdarno ste tehtali obravnavane ukrepe. Ugotavljali ste, da predstavljajo resen poseg in začasno oviro v našem razvoju, vendar pa jih naše stanje v proizvodnji docela opravičuje.

Predsednik konča diskusijo in predlaga, naj člani CDS odločijo o obravnavanih ukrepih.

Člani CDS so soglasno sprejeli naslednje

sklepe:

1. Študij odkopnih metod naj se začasno preneha. Demontaža kompleksne opreme naj se čimprej opravi. Na ta način sproščena delovna sila naj se premešča na široka čela.

2. Dela na rekonstrukciji jaška Škale naj se odložijo do-

glej, dokler ne bo rudarski šolski center imel sam toliko novih kadrov, da bo z njimi kril potrebe za jamo Preloge, ter z njimi nadaljeval rekonstrukcijo škalske jame.

Rudarji in učenci, ki postanejo s tem ukrepom prosti, naj se zaposlijo v jami Preloge.

Učenci I. letnika naj prevzamejo v jami vzdrževalna in druga razna pomožna dela. Tisti delavci, ki bodo z učenci I. letnika prosti, naj se zaposlijo na širokih čelih.

Učenci III. letnika naj se zaposlijo na širokih čelih. Tehnični sektor naj izdela detajlni plan za zavarovanje jaška v Skalah in plan postopne ustavitve teh rekonstrukcijskih del.

3. Rudarski šolski center naj v letošnji jeseni sprejme čim več novih učencev, tako da bo mogel v dveh do treh letih kriti potrebe rudnika po novih kadrih.

4. Dela, ki niso terminsko vezana, naj se forsirajo v zimskih mesecih.

5. Dosedanji prijemí in metode v odnosih do novincev naj se dopolnijo tako, da bodo vzroki fluktuacije novincev čim bolj odpadli.

6. Po možnosti naj se uvedejo nove avtobusne linije za prevoz rudarjev iz daljne okolice Velenja.

7. Lanskoletna obveznostna izjava, da bo RLV leta 1967 daljal za termoelektrarno — B letno 1.000.000 ton premoga, ni več izvedljiva, ker take obveze ne moremo izpolniti.

8. RLV ne gre v solo investicijo za izgradnjo energetskih objektov v Velenju. V to investicijo gre samo v okviru stališča kolektiva in sklepov samoupravnih organov, ki so bili sprejeti na podlagi že znane obrazložitve na XXIV. zasedanju, dne 22. 4. 1964.

Pod drugo točko dnevnega reda se je obravnaval razpis volitev v organe upravljanja RLV.

Poročevalec **Koren Viljem** je obrazložil temeljna načela novega volilnega sistema za volitve v organe upravljanja RLV. Dosedanji predpisi so prenehali veljati. Razveljavil jih je temeljni zakon o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah, ki je stopil v veljavo 16. aprila 1964. (Ur. l. SFRJ, št. 15/64).

Nove volitve v organe upravljanja RLV bomo izvedli na podlagi predpisov navedenega zakona in v skladu z našim statutom.

Poročevalec nato navede iz zakona tista določila, ki se nanašajo na razpis volitev.

Po tej obrazložitvi in končani diskusiji o stavljenih predlogih, so člani CDS soglasno sprejeli sledeče

sklepe:

1. Volitve članov centralnega delavskega sveta rudnika, obratnih delavskih svetov ekonomskih enot in predračunske enote ter odborov obračunskih enot, ki imajo več kot 50 članov, se naj opravijo na dan 11. junija 1964 (četrtrek).

2. V centralni delavski svet naj se voli neposredno 50 članov, v obratne delavske svete od 15 do 30 članov, v odbor predračunske enote 7 članov, v odbore obračunskih enot pa od 5 do 7 članov.

3. Volitve se naj izvedejo po volilnih enotah.

Volilne enote so: EE jama vzhod, ki ima 6 obračunskih enot voli 15 članov v CDS;

EE jama zapad, ki ima 4 obračunske enote voli 8 članov v CDS;

EE klasičnica, ima 4 obračunske enote in voli 5 članov v CDS;

EE elektrostrojni obrat, ima 5 obračunskih enot in voli 5 članov v CDS;

EE zunanji obrat, ima 9 obračunskih enot in voli 4 člane v CDS;

EE avtopark, voli 2 člana v CDS;

EE gradbeni obrat, ima 4 obračunske enote in voli 5 članov v CDS;

EE EFE, voli 2 člana v CDS;

Predrač. enota splošna uprava rudnika, voli 2 člana v CDS.

4. Rudarsko šolski center, katerega ustanovitelj je RLV naj po svojem svetu centra določi 2 člana v CDS.

5. V komisijo za volilni imenik, ki ima predsednika in 2 člana, se imenujejo:

za predsednika: Volk Jože
za člana: Laznik Edo
za člana: Maver Silva

6. V centralno volilno komisijo, ki ima poleg predsednika še 2 člana, se imenujejo:

za predsednika: Kumer Jože
za člana: Koren Viljem
za člana: Končan Jožica

7. Obratni delavski sveti naj pooblastijo centralno volilno komisijo za izvedbo volitev v organe ekonomskih in obračunskih enot. Isto velja za odbor predračunske enote.

Centralna volilna komisija naj pravčasno imenuje volilne odbore in določi potrebno število volišč.

Pri volitvah v samoupravne organe, ki bodo 11. junija t. l. naj sodeluje sleherni član kolektiva, da bomo na ta način izbrali najboljše predstavnike, da bodo pravilno zastopali naše in skupne interese.

Smernice za reševanje

PROBLEMOV SO BILE NAKAZANE V REFERATU NA KONFERENCAH ZK — RLV

V času predkongresne aktivnosti, se komunisti česče kot običajno zbiramo na sestankih in konferencah, razglabljam o svojem delovanju in odrazu isjega v naših proizvodnih enotah in v kraju, kjer bivamo — skratka iščemo pogoje v oblikah našega dela, ki so pogojevali dobre in slabe rezultate, tako da bi lahko ob analizi enih ali drugih, našli tisto pot in delo, ki bi dajalo maksimalno dobre rezultate in uspehe.

O vsem tem smo komunisti RLV večkrat razpravljali in praksa potrjuje, da je naša osnovna linija pravilna, da so temu primerni tudi rezultati našega dela, pa bodisi rezultati pri izgradnji družbenega samoupravljanja na RLV, pri oblikovanju proizvajalca — upravljalca, pri poslovnem uspehu rudnika kot rezultatu prej navedenega dela itd. Pokazali smo tudi na hibe, ki pri nas še obstajajo — predvsem pri premajhni samoiniciativi komunistov za dvig ideološke ravni posameznih članov in organizacij kot celote. O vsem tem je

zglubljena tona neposreden udar na osebne dohodke zaposlenih, ker v proizvodnji premoga v letošnjem letu ne dosegamo drugega čistega dohodka kot tistega, ki smo ga že s planoin namenili za osebne dohodke zaposlenih.

Ne bom se posebej spuščal v problematiko potreb premoga, ki jo s sestankov kolektiva itak poznate, bolj bi hotel tu poudariti ravno ta drugi moment udara neizpolnjevanja planskih obvez proizvodnje na osebni standard zaposlenih in posledice, ki lahko temu sledijo. Glavni razlog za neizpolnitev plana nam je vsem dobro poznan — to je problem zaposlitve dovoljnega števila rudarjev; trenutno nam jih manjka ca. 250.

Kaj storiti, da dobimo potrebno proizvodnjo in predvsem

šega sistema. Podvzetih je niz ukrepov, ki pa so se izkazali za nezadostne, to pa seveda predvsem iz razloga, ker rudnik sam nima zadostnih sredstev, da bi zadostil zahtevam, ki so se postavljale z astabilizacijo delavcev. Sigurno so razlogi, o katerih sem govoril, bistveni za zmanjšano proizvodnjo, smatram pa, da so tudi še drugi, o katerih je bilo tudi dosti govora, vendar smo jim zaradi njih kompleksnosti in ker leže v nas, malomarneje pristopali. V prvi vrsti mislim tu na še vedno nepravilne odnose v proizvodnji, ki so čisto osnova za prekomerno fluktuacijo. Smatram, da moramo temu vprašanju posvetiti večjo pozornost tudi mi komunisti in to vsak na svojem delovnem mestu, odnosno v svojem delovnem okolju, v kolikor želimo doseči boljše rezultate. Dobro in to-

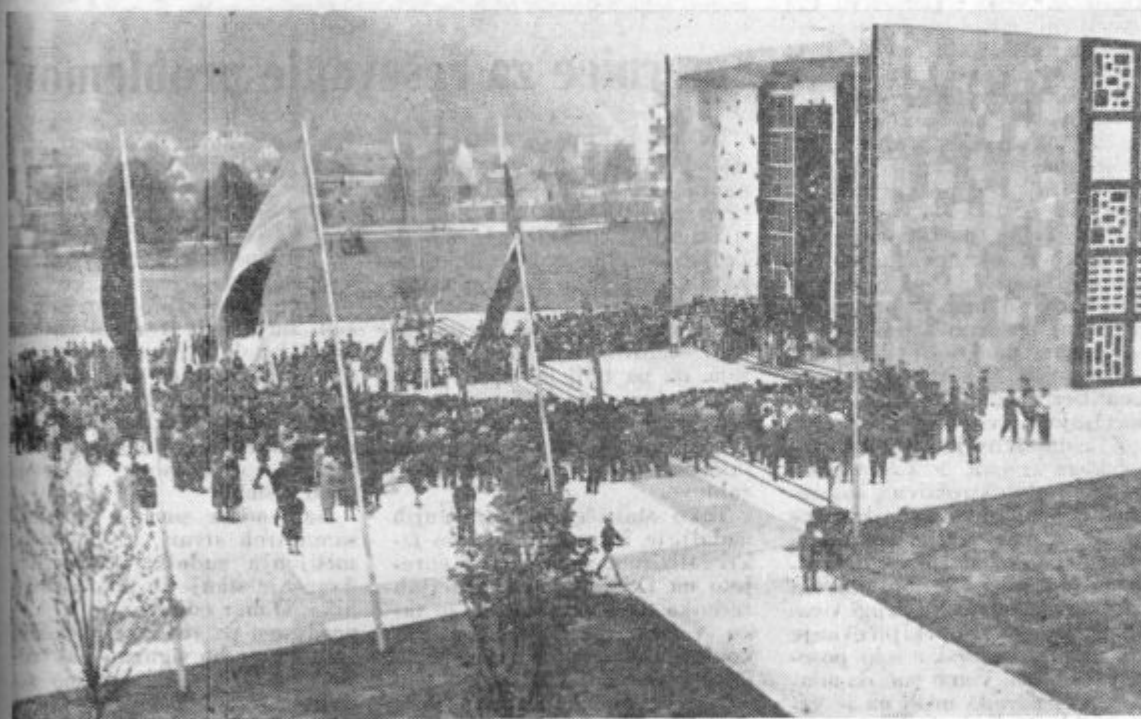
tivnega dela, podvzemali smo ustrezne ukrepe, med drugim tudi, da bomo v letošnjem letu opustili nedeljsko delo in 100% koristili dopuste, pa vendar rezultat ni tak kot smo pričakovali. Verjetno smo pozabili, da je tudi glavni faktor naša neprestana budnost in skrb, ki jo moramo v organih družbene samouprave temu vprašanju posvetiti.

Dosti je še drugih takoiimenovanih subjektivnih faktorjev, ki vplivajo na to, da proizvodnja ni v tistih količinah, ki bi morala biti, da zadostimo potrebam razširjene reprodukcije rudnika in da vsaj obdržimo sedanji doseženi nivo osebnega dohodka in standarda zaposlenih.

Smatram, da je ena osnovnih nalog današnje konference, da dodobra osvetli problem sedanje proizvodnje, ter da te zaključke preko organov samouprave sprovedemo v življenje.

Drugi problem, ki je bil tudi že osvetljen pri vseh organih rudnika, pa tudi v naši organizaciji, je vprašanje perspektivnega povečanja kapacitet rudnika in maksimalno izkoriščanje premoga za energetske potrebe in v druge namene. Dasi ravno je naš kolektiv že zavzel stališče po tem vprašanju, smatram, da ga mora obravnavati tudi današnja konferenca, ker dejansko s to izgradnjo kujemo dokončno perspektivo našega podjetja in s tem tudi svojo lastno. Ne bom ponavljal vsega poznanege, hotel bi opozoriti le na to, da moramo na našo perspektivo gledati iz realnega izhodišča in našega trenutnega položaja, ker si bomo samo tako lahko v svesti vseh težav in nalog, ki stoje pred nami.

Ignoriranje sedanjih težav bi pomenilo slab pristop k tej kompleksni nalogi, obratno pa smatramo, da ravno upoštevanje težav in predvideni ukrepi za odstranitev istih, pomenijo dobro izhodišče za izpolnitev naloge. Zato tudi smatramo, da stališče rudnika, da se samo v slučaju variante I. pristopi k realizaciji načrtov, kakor tudi, da se brez sredstev za družbeni standard k njej ne pristopa, ne pomeni ignoriranje potreb družbe, temveč jasno zavest in spoznanje iz dosedanjih izkušenj, da je samo tako mogoče naloge realizirati. Ne gre samo za izgradnjo objektov rudnika, TE in EKK, v njih bo potrebno tudi proizvajati, kar pa je brez vseh teh izpolnjenih pogojev nemogoče. Pri tem pa moramo zasigurati, da nam bo del naporov poplačan z rezultati te Nadaljevanje na 6. strani

Prebivalci Velenja, zbrani pred kulturnim domom, preko štafete pošiljajo pozdrave tov. Titu za njegov 72. rojstni dan.

razpravljala tudi nedavna rudniška konferenca, zato smatramo, da naj bi bile te predvseilne konference bolj posvečene trenutni problematiki, ki je za nas in v našem kolektivu najaktualnejša in od katere zavisi trenutna in perspektivna prosperiteta rudnika kot celote in s tem vsakega posameznega člana kolektiva.

Prva in najaktualnejša problematika je padeec proizvodnje premoga v mesecu marcu in aprilu, kar bo izredno problematično tudi vnaprej. Pozneno vam je, da je letošnji družbeni plan rudnika izredno napet in da pomeni sleherni

potreben stalež, kaj storiti, da zmanjšamo fluktuacijo, znižamo bolezenske in nezgodne dni, kaj poleg tega še ukreniti za zagotovitev proizvodnih nalog, — mora sigurno biti ena najvažnejših tem današnje konference.

Na sestankih v obračunskih in ekonomskih enotah ste o vseh teh zadevah že razpravljali, ter skupno s samoupravnimi organi in upravo podjetja ugotavljali, da so glavni vzroki v premali izgradnji stanovanj, v prevzemu del na starem jašku, del pri študiju bodoče odkopne metode, kakor tudi v splošnem položaju rudarstva v sklopu na-

variško počutje pri delu in bivanju pomeni šestokrat mnogo več, kot višina osebnih dohodkov ali drugih materialnih dobrin.

Nesorazmerno je letos višji odstotek izostalih od odstotka v istem času lanskega leta. Ni namen, da se tu govori samo o tistih, ki neupravičeno izostajajo, ker morajo isto ugotoviti in se z njimi pogovoriti ostali člani obračunske enote sami, pač pa, da se porazgovorimo tudi o vzrokih tako sorazmerno visokega odstotka nezgod in vzrokih bolezní. Često smo poudarjali, da je zdravljenje zakasnel ukrep, da je nujno več preven-

Nekaj problemov pri sprejemu novih delavcev

Naloga kadrovske-socialne službe, zlasti referenta za delovne odnose je, da skrbi za sprejem novih delavcev, za potrebe celotnega rudnika. S temi problemi se borimo že vrsto let, predvsem z vprašanjem, kako zadostiti nenehno naraščajočim potrebam jamskih obratov s kvalitetno delovno silo. Znano je, da potrebe po velenjskem lignitu iz leta v leto naraščajo. S tem vzporedno pa je nemogoče zvišati število zaposlenih v proizvodnji na tako višino, da bi lahko te potrebe v celoti krili. V tej zvezi smo se posluževali različnih metod in načinov propagiranja. V zadnjem času smo individualno obiskali Doliča ter Mislinja smo uspeli ljudi na terenu in razgovarjali glede vključitve v naš kolektiv, kar je rodilo zadovoljive rezultate. Iz območja Zg. in Sp. dobiti večje število delavcev, predvsem za jamo. Na tej relaciji smo v mesecu marcu t. l. uvedli delavsko avtobusno linijo. S tem je bilo omogočeno ljudem, da se dnevno vozijo na delo v Velenje in sicer na vse tri tretjine — izmene.

Računamo še na uvedbo tretje delavske avtobusne proge na relaciji Vitanje, Sirmec, Dobrna, Velenje in obratno. Ta akcija je že v teku, vendar še nismo uspeli dobiti zadostno število kandidatov z območja Vitanja; Po sklepu UO — RLV krije rudnik 75 % prevoznih stroškov, ostalih 25 % pa plača kandidat sam. Morda se boste dragi bralci vprašali zakaj je vse to potrebno, saj so vendar pred vrati referenta, ki dela za sprejem, vedno dogle vrste čakajočih. Res je, da se take vrste le redko pretrgajo. Vendar pa moramo vedeti, kdo so ti ljudje, ki oblegajo vrata referenta. Rudnik lignita je v mesecu januarju tega leta razpisal prosta delovna mesta za potrebe gradbenega obrata v dveh hrvaških in dveh slovenskih časopisih. Uspeh tega razpisa je bil presenetljiv. Prijavilo se je toliko ljudi, da so zdaleka presegli potrebe našega gradbenega obrata.

Morda je bilo ravno to zgrešeno, ker smo šli v tako široko akcijo, kar se nam je kasneje, oziroma se nam še danes mašuje. Nenehno se prihajajo pisemne ponudbe, javljajo pa se tudi posamezniki, kakor tudi večje ali manjše skupine.

Ko smo hoteli te ljudi pripraviti do tega, da se namesto na gradbenem obratu, ki je imel že zadostno število delavcev, zaposlijo v jami, so nam ti v pretežni večini odklonili. Poedinci so sprejeli našo ponudbo in šli na delo v jamo, vendar

so po nekaj dneh dela v jami zapustili rudnik in odšli neznanu kam.

Prihajajo pa tudi različni ljudje in prosijo za delo v rudniku, a zato nimajo pogojev. To so zlasti taki, ki stalno potuje-

Naglo spreminjanje družbenega življenja in uveljavljanje novega gospodarskega sistema zahteva uskladitov strokovnega izobraževanja s čedalje hitrejšim razvojem proizvodjalnih sil. O smernicah, kako bi uresničili te zahteve smo v preteklem letu v našem podjetju mnogo govorili. Ko smo ugotavljali posamezne izobraževalne oblike, smo našli na vrsto problemov, ki jih verjetno še ne bo mogoče odstraniti v tako kratkem času. Strokovno izobraževanje za kadre v rudarstvu, kot specifični gospodarski panogi, moramo prilagoditi na eni strani že ustaljenim oblikam in zahtevam po izobraževanju (delovno mesto), na drugi strani pa ga tesno povezati z družbeno-političnim izobraževanjem, predvsem pa s praktičnim delom.

Ce hočemo, da bo strokovno in družbeno-ekonomsko izobraževanje potekalo sistematično in dobro, so nam v prvi vrsti potrebni programi. Le ti pa z ozirom na veliko število delovnih mest kvalificiranega ali polkvalificiranega delavca predstavljajo precejšnje težave.

Z ustanovitvijo Rudarskega šolskega centra, v katerem se odvija redno strokovno izobraževanje rudarskega in drugega kadra za naše podjetje, so nam odprte velike možnosti, da pridemo do takšnih poklicev, ki jih potrebujemo. Na drugi strani pa predstavlja vključevanje učencev v rudarsko šolo poseben problem. Vemo pač, da mladina kaj nerada misli na te vrste poklicev in je iz leta v leto dotok v rudarstvo manjši.

Smatramo, da bi se moralo vso strokovno izobraževanje odvijati izključno v Rudarskem šolskem centru, da bi morali biti programi drug z drugim popolnoma vsklajeni, ker bomo le na ta način prišli do kadrov, ki jih potrebujemo.

Kljub vsemu, pa smo v preteklem letu izvedli vrsto strokovnih, družbenoekonomskih tečajev in seminarjev za naše delavce, v katerih so se usposabljali za različna delovna mesta. Tečaje za kopače in pomočnike kopačev je uspešno zaključilo 190 članov kolektiva, tečaje za strelne mojstre pa je končalo 42 slušateljev. Vseh ostalih strokovnih tečajev (za OMKT, HTV za kopače in pomočnike kopačev) pa se je udeležilo preko 100 slušateljev.

jo po svetu in iščejo nekaj, kar še sami ne vedo kaj jim manjka in kaj bi pravzaprav radi. Ko najdejo zaposlitev, delajo le kratek čas, zapustijo podjetje, ker niso v podjetju z ničimer zadovoljni. Navadno imajo taki delavci delovne knjižice vse polne, so pa tudi primeri, ko delavec prinese kar dve delovni knjižici. Imeli smo primere, da so nas taki in podobni vsiljivi nadlegovali po več ur,

pri tem pa niso štedili z raznimi brutalnimi in nedostojnimi izrazi in žaljivkami, tako, da smo se morali posluževati organov LM.

Tukaj smo vam želeli prikazati par primerov in s tem seznaniti celotni kolektiv RLV, da bi si na ta način lažje predstavljali in realneje gledali na delo uslužbencev, ki so poleg samoupravnih organov odgovorni za preskrbo in sprejem novih delavcev za RLV.

IZOBRAŽEVANJE IN VZGOJA

Posebno skrb smo posvetili družbeno-ekonomskemu izobraževanju. Sprejetje nove ustave SFRJ ter po tem tudi statuta podjetja je zahtevalo veliko sistematičnega dela. Mislimo, da nam številka 715 (toliko članov kolektiva je namreč obiskovalo razne seminarje in predavanja) pove, da je bilo tudi na tem področju storjenega precej.

Neposredno s strokovnim izobraževanjem pa je povezano tudi štipendiranje potrebnih kadrov za naše podjetje. Trenutno štipendiramo 69 štipendi-

stov, od teh 55 na visokih in višjih šolah, 36 pa na srednjih šolah. Vse štipendije, ki so bile izplačane v letu 1965 znašajo okoli 15.000.000 dinarjev.

V zadnjem času vedno česče govorimo o veliki perspektivi v Saleški dolini. Gradnja novega rudnika, energo-kemičnega kombinata in nove termoelektrarne bo zahtevala veliko skrbi za potreben širokovni kader, saj vemo, da lahko le tako dobro gospodarimo in dosegamo takšne uspehe, kot jih od nas zahteva družba.

Smernice za reševanje problemov

Nadaljevanje s 5. strani
bodoče proizvodnje, ne pa, da nam ostane delo, sredstva pa se prelijejo drugam.

Velenjski rudarji smo že večkrat z rezultati našega dela dokazali, da lahko družba upravičeno pričakuje, da bomo sleherni pred nas postavljeno nalogo zadovoljivo rešili. Smatram, da pa tudi mi upravičeno pričakujemo, da bodo odgovorni predstavniki družbe razumeli nas, saj predvsem v skupnem interesu postavljamo te svoje zahteve.

Tako stališče po vprašanih nadaljnje izgradnje je bilo izkristalizirano v kolektivu, sprejeto na DS in v organizacijah rudnika, smatram pa, da je tako važno, da tudi današnja konferenca ne more mimo tega, ter da se v diskusiji ponovno osvetli problematika in naša gledanja po tem vprašanju.

Nadaljnja stvar, mimo katere ne bi smela diskusija, je vprašanje nadaljnje decentralizacije odnosno bolj rečeno oživitvenje obračunskih enot rudnika, ki morajo po sklepih samoupravnih organov in sindikata še letos zaživeti samostojno proizvodno — ekonomsko in samoupravno življenje.

Pred nami neposredno so volitve novih članov v vse samoupravne organe rudnika in smatram, da je dolžnost vseh nas, da že danes izmenjujemo mišljenje s sodelavci, kdo nas bo v naših organih najbolj zastopal, ter da pri tem mislimo tudi na to, da mora biti dobra kadrovska zasedba ne samo v centralnih organih in organih samoupravljanja ekonomskih enot, marveč tudi — in to predvsem — obračunskih enot.

Praksa delovanja ekonomskih enot je potrdila, da se vsakodnevno življenje čedalje bolj obravnava in usmerja v enotah samih, mislim pa, da se bo lista praksa uveljavila tudi v obračunskih enotah, ko bodo postale samostojno telo, zato je tudi nujno, da v etapi sestave kandidatnih list sodelujemo in s svojimi predlogi pripomožemo k takšni kadrovski sestavi organov samoupravljanja, ki bodo na vseh nivojih kos izredno težkim problemom, ki stoje pred nami.

Namenoma sem se dotaknil samo treh stvari, ki pa so po mišljenju rudnika ključni za današnje stanje in položaj rudnika. Dober odgovor na njih — predvsem pa realizacija dobrih sklepov — bo sigurno naš največji delež predkongresne aktivnosti ZKJ.

Dolžnost slehernega člana ZKJ je, da urejuje zadeve okrog sebe brez posebnih sklicevanj na takoimenovane subjektivne okolnosti, zato tudi smatram RK, da pri sebi uredimo vse in tako na tak način pripomožemo k temu, da bo kongres lahko analiziral več pozitivnih kot negativnih izkušenj.

Želim ob koncu še enkrat naglašati našo trenutno najbolj bolečo točko, to je vprašanje proizvodnje, ker moramo le temu posvetiti glavno pozornost danes na konferenci ter jutri, pojutrišnjem in vsak dan v letošnjem letu na svojem delovnem mestu. Zato, da se uredi vprašanje proizvodnje, nam ne sme biti žal ne časa, ne kakršnih koli ukrepov, ker samo na ta način smo lahko sigurni, da bomo lahko tudi ostale naloge izpeljali.

O, TO PA ŽE NE!

Kje neki! Povem vam, da me ta reč zelo zanima. Ja, očasih, — o, kako sem se za to zanimal! Vedno sem bil na tekočem. Zmeraj sem bil pripravljen dati zadnje dinarje. In nikoli mi ni bilo žal.

Pač pa zdaj je pa stvar nekoliko drugačna. Časi se pač spreminjajo. Zdaj se za kaj takega težko odločim.

Ne gre vam to v glavo? Ja, kar poglejte:

Stanujem svojih deset do petnajst minut v stran. Doma imam televizijo in mehke copate. Vsi veste, da človek težko pusti tako kvaliteten televizijski program na račun nečesa drugega.

Z ženo je tudi križ. Saj pozna te ženske. Človek jih tako težko pripravi, da bi šle med ljudi. Ženske so pač rade doma. Posebno če imajo kakšno novo obleko so rade doma, saj drugod si jo

lahko kaj hitro zapackajo.

K temu lahko dodam še to, da je dan bil zelo neprimeren. Ob sobotah je vedno človek rad sam!

In če premislite?... Ali ste sploh pomislili, koliko bi me to veljalo? Žena in jaz — kar dookrajna cena!

O, drugače pa kot sem rekli! Mene te stvari zelo zanimajo in sem jih zelo rad spremljal. Se zdaj rad slišim o tem. Moram priznati, da me pravzaprav čudi, da v Velenju večkrat ne organizirajo kak tak folklorni večer. Naj ljudje to vidijo, da ne bodo sčasoma v tujini več vedeli o naših ljudskih plesih, kot mi sami! Samo škoda je, da tako malo ljudi prihaja v kulturni dom. Jih poznam celo vrsto takih, ki bi lahko prišli. Veste, res je to.

No, z menoj pa je tako, kot sem povedal: mene te stvari zelo zanimajo in...

Pot in življenje v JLA

Lepega dne v mesecu marcu je tudi zame prišel čas, ko sem moral zapustiti domači kraj. Poslovi sem se moral od svojega dela v velenjskem rudniku in od svojih znancev. Marsikatera ločitev je bila težka. Da, celo solze so zalesketale v očeh...

V vlakom sem ob enakomernem udarjanju koles in ob prešernem smehu in petju rekrutov razmišljal o vsem, kar sem doživel zadnje dni in o vsem, kar me čaka. Spomnil sem se poslobitve, ki nam jo je pripravil delovni kolektiv rudnika, spomnil sem se svojega dela, ki sem ga na rudniku opravljal, vsega sem se spomnil...

Misli so mi pohitele naprej, tja, kamor sem se peljal. Kakšno življenje bo to? Kaj bo prinesla s seboj uniforma? Ali bo tako, kot pripovedujejo?...

Prišel sem na cilj. Kraj, kjer bom služil kadrovske rok. Začelo se je novo življenje. Tudi dolgočasje in domotožje sta se me polotila. V spomin se mi je vrnila prelepa Slovenija. Pred menoj je ostala podoba domačega kraja, za njo pa se je izza majhnega gozdčiča vpenjal ponosen jasek...

Zaželel sem si nazaj. Na drugi strani pa me je mikalo, da bi čimprej spoznal kakšno je pravo vojaško življenje. Kakšno bo vojaško življenje takrat, ko bom hodil tudi na zanimanje.

Kmalu sem to spoznal. Ko sem prvič v stroju stopil iz naše karnarne, sem imel kaj čudne občutke. Zdelo se mi je, da me vse gleda. Težki, okorni čevlji so udarjali ob cesto kot tovarniško kladivo. Sliši smo na zanimanje...

Zlagal bi se, ko bi dejal, da ni bilo težko in da mi puška ni bila napoti in zlagal bi se, če bi dejal, da me ovratnik uniforme ni

neprijetno žulil. Toda opazil sem še eno lastnost te uniforme: Vsi smo bili enaki. Imeli smo enake obleke, prestali smo enake napore in začutil sem, da imamo enake pravice in dolžnosti. Spoznal sem, da je JLA tista, ki veliko pripomore k razvijanju bratstva in enotnosti naših narodov.

Prvi dnevi zanimanja so minili. Spoznal sem dosti fantov iz različnih krajev Jugoslavije. Sklenil sem nova prijateljstva. Spoznal sem vojaško življenje takšno kot je: veselo, trdo, prešerno, a disciplinirano.

Moji prvi vtisi iz vojaškega življenja so torej ugodni. Prav to pa je tudi namen mojega pisma: Povedati svojemu delovnemu kolektivu v Velenju, da nad vojaškim življenjem nisem razočaran in to, da kljub lemu moje misli velikokrat pohite nazaj domov in tudi na rudnik.

Tudi zdaj, ko se bliža 1. maj, se spominjam delovnega kolektiva Rudnika lignita Velenje. Želim vesele prvo-majске praznike in dosti delovnih uspehov delovnih ljudem rudarskega Velenja, mladini pa želim uspehov in napredka pri delu v različnih sektorjih.

Srečno!

Jože GOSNJAK
V. p. 1202/20
TRAVNIK — Bosna

OBVESTILO

Avto-moto društvo prične z novim tečajem za šoferje — amaterje, dne 1. 6. 1964. Vsi zainteresenti se lahko prijavijo za vpis v društveni pisarni, vsak dan od 14. do 18. ure. Podrobne informacije dobite prav tam.

Ker je številno tečajnikov omejeno, vas vabimo, da pohitite z vpisom.

AMD Velenje

Tovariši rudarji!

Bližajo se prvo-majski prazniki in štejem si za dolžnost, da se ob tej priliki spomnem delovnega kolektiva, katerega član sem bil tudi sam:

K vašemu največjemu prazniku vam čestitam. Želim, da bi v nadaljnjem delu in življenju dosegli čim boljše uspehe. Želim, da zdravi in v veselju proslavite praznike vseh delovnih ljudi — 1. maj.

Z rudarskim pozdravom še enkrat pozdravljam ves kolektiv, posebno pa delovni kolektiv elektrostrojnega obrata.

Srečno!

Vojak OSTROVRSNIK Ivan

V. P. 8550/3

NOVA GRADISKA — Slavonija

Tov. Tito: Čestitamo Ti, pozdrav pa Ti bodo zdaj, zdaj ponesli nosilci štafete.

Rezultat tekmovanja

Ob zaključku Jugoslovanskih pionirskih iger je organiziralo Avto-moto društvo Velenje, dne 10. 5. 1964 na kotalkališču v Velenju, tekmovanje pionirjev v spretnostni vožnji z dvokolesi in v znamenju cestno prometnih predpisov. Tekmovanje je bilo organizirano za vse osnovne šole s področja občine Velenje, katerega se je proti pričakovanju udeležilo lepo število pionirjev obeh spolov.

Vseh tekmovalcev v starosti od 6 do 14 let je bilo 57. Najboljšim tekmovalcem so bile podeljene lepe praktične nagrade. Glavnih nagrad je bilo 16. Vsi ostali tekmovalci, ki so dosegli slabše rezultate, so prejeli tolažilne nagrade.

Najboljši rezultat tekmovanja je dosegla ekipa osnovne šole Šoštanj I., drugo pa osnov-

na šola iz Topolšice, tretji so bili pionirji iz Smartnega ob Paki.

Najboljši posamezniki so bili: V ekipi 6 do 10 let, Žagar Stanko iz Topolšice;

V ekipi 10 do 14 let, Marinšek Stane, Šoštanj I. in Planko Vlado, Velenje, M. P. Toledo.

Na tekmovanju so pionirji pokazali veliko zanimanje za tovrstni šport, kakor tudi željo v znanju cestno prometnih predpisov.

Ob tej priliki se AMD — Velenje zahvaljuje gospodarstvom in drugim organizacijam, ki so prispevale sredstva za nabavo nagrad.

AMD Velenje

Rudar 7

Plešivčani gradijo cesto

Pred nedavnimi se je začelo delo na cesti Skale-Plešivec. Brnenje buldožerja, ki se je pogljal po stari poti navkreber, je dovolj jasno povedalo, da je prišel čas, ko bo treba pristopiti k velikemu delu.

V letu 1964 bi se naj adaptirala šola v Plešivcu. Pripravljeni so plani, predvidena so sredstva za gradnjo, toda z delom se kljub temu ne more začeti, ker ni do šole nobene dobre ceste. Zato je treba najprej zgraditi cesto. Problem ceste se je večkrat obravnaval na sestankih vaških organizacij.

Vaščani so se zedinili, da bodo začeli graditi cesto. Zaprošili so za pomoč Občinsko skupščino Velenje. Le-ta je pokazala veliko razumevanja za omenjene težave. Ko je Krajevni odbor SZDL Plešivec izvedel akcijo zbiranja števila ur, ki jih bodo vaščani prostovoljno opravili pri gradnji ceste, je uspel zbrati okrog 5000 ur. (Plešivec

ima 400 prebivalcev, če je od tega aktivnih 100, potem pride na vsakega aktivnega 50 ur). Občina se je obvezala, da bo krila storske dela s stroji, materiala in prevoza materiala, vaščani pa so se obvezali, da bodo opravili vsa ročna dela na cesti.

Buldožer je že naredil traso. Tudi vaščani so na cesti in pripravljajo cesto za posipanje. Pred nekaj dnevi se je začelo posipanje ceste. Pri vsem tem pa nastajajo težave. Ze samo vreme ni naklonjeno, poleg tega pa je včasih premalo ljudi na cesti. Dogaja se, da nekateri, čeprav so obveščeni, naj pridejo na delo in so se tudi obvezali, kljub temu ne pridejo; izgovanjajo se, da nimajo časa. Opozoril bi jih na to, da tudi tisti,

ki pridejo na delo, ne pridejo zato, ker pač doma nimajo kaj delati, temveč zato, ker se zavedajo, kakšen pomen bo za kraj imela nova cesta, zlasti pa nova šola.

Zdaj pa še nekaj: Solski okoliš zajema tudi obrobje sosednjih vasi, zato upravičeno pričakujemo, da bodo tudi te vasi nekaj prispevale h gradnji ceste, kajti če nas one sedaj ne poznajo, tudi ni nujno, da bi mi poznali njih, ko bo šola dograjena, torej ni nujno, da bi pošiljali otroke v našo vas.

Pr eden zaključim, bi poudaril, da nimam namena koga kritizirati. Pričakujem le, da bo sleherni Plešivčan spoznal, kako velika naloga je pred vsemi vaščani in da bo moral vsak po svojih močeh prispevati. O vseh tistih, ki so se takoj odzvali delu, zlasti o predsedniku Krajevne skupnosti, pa bi se lahko izrazil samo pohvalno. -k-n

Nekaj podatkov

Vsako rad kaj ve o človeku s katerim živi. Zanimajo ga koliko je star, če je poročen, če ima kaj otrok in podobne reči. Če živi v skupini bi o vseh rad kaj vedel. Potem se bolje počuti. Vsaj to mora vedeti, koliko jih je, od kod so kaj prišli in podobno. Zato še mi poglejmo, kakšna je naša skupina, to se pravi naš kolektiv!

Evidenca kaže:

— da je bilo v Rudniku lignita Velenje v letu 1965 zaposlenih povprečno 2.914 delavcev in 327 nameščencev;

— da je bil celotni delovni stalež zaposlenih na Rudniku lignita Velenje leta 1965 v primerjavi z letom 1962 — večji povprečno za 271 ljudi ali okroglo za 9%;

— da je število delavcev v letu 1965 večje za povprečno 267 ljudi ali za 10%;

— da je število nameščencev porastlo le za povprečno 4 ljudi ali za 1% napram letu 1962;

— da je bil stalež obeh EE jame vzhod in zahod v letu 1965 večji za povprečno 159 ljudi ali za 7%;

— da se je število teh dveh EE (brez nameščencev) povečalo za 151 ljudi ali za 10,7%;

— da se je število zaposlenih povečalo v vseh obratih, razen na direkciji in na zunanjem obratu;

— da je po povečanju števila delavcev na prvem mestu EE jama zahod;

— da je bil narodnostni sestav v letu 1965 zelo pester, saj je bilo na dan 31. 12. 1965 zaposlenih:

2.998 Slovencev, 291 Hrvatov, 58 Srbov, 28 neopredeljenih, 5 Makedonci in 5 ostalih.

— da je bilo zaposlenih na rudniku 565 ljudi drugih narodnosti, kar je 10,8% v odnosu na celotni rudniški stalež;

— da pa je, če obravnavamo rudnik brez gradbenega obrata in EFE obrata, t. j. od 2965 članov kolektiva, le 155 članov drugih narodnosti, kar znaša 5,2%.

V teh podatkih ni zajet Rudarski šolski center.

Volč

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Ostali člani: Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Smajs — Izhaja dvakrat mesečno — Tiska tiskarna CP »Celjski tisk« Celje
Cena 20 din

OBVESTILA

Vpisovanje otrok v otroški vrtec Velenje — centralna ustanova, Stanetova 22, bo 1. in 2. junija od 7. do 14. ure sprejemala otroke od 5 do 7 let. Prednost imajo socialno ogroženi otroci in otroci, katerih zaposlena sta oba starša.

V oddelek nebotičnika ne bomo vpisali novih otrok, ker je že polno zaseden.

Uprava

Osnovna šola M. P. Toledo, obvešča vse otroke, ki so se letos vpisali v 1. razred, da bo v otroškem vrtcu Velenje vsak četrtek od 16. do 18. ure dlakovari krožek, kot predpriprava za 1. razred.

Osnovna šola
M. P. Toledo

OBVESTILO

Občane obveščamo, da so uradne ure za stranke vsak ponedeljek in petek od 7. do 15. ure in vsako sredo od 7. do 12. ter od 15. do 16. ure.

Izjemo sprejemajo stranke vsak dan med rednim delovnim časom sprejemna pisarna, krajevna urada v Smarinem ob Pački in Šostanju, matična služba ter prijavno odjavna služba.

Predsednik ali podpredsednik občinske skupščine sprejemata stranke vsak ponedeljek od 10. do 12. ure in vsako sredo od 7. do 9. ure in od 15. do 17. ure.

Služba pravne pomoči občanom posluje vsak četrtek od 15. do 18. ure v sobi št. 31/II.

Iz pisarne urada tajnika skupščine občine Velenje

FRIZERSKI SALON - DROGERIJA

Za marsikoga bo ta kombinacija zvenela malce nenavadno, je pa nekaj povsem razumljivega za ljudi v inozemstvu, kjer imajo že dolgo časa skoraj vsi brivsko-frizerski saloni v svojem sestavu tudi drogerije.

Kombinacija brivsko-frizerski salon — drogerija, je zelo koristna za potrošnika. Vsak frizer ali frizerka pozna dobro strukturo las, pozna razna obolenja kože, pozna sestavo in kakovost kozmetičnih sredstev za nego telesa ter na podlagi tega lahko priporoča taka sredstva potrošniku, da mu bodo koristila in ne obratno. Dogaja se namreč pogosto, da megujejo

posamezniki lase in kožo z napačnimi sredstvi.

Ker je v Velenju vprašanje prodaje kozmetičnih sredstev bilo odprto, je prevzel to nalogo brivsko-frizerski salon Center Velenje, Cankarjeva cesta 1.

Organizirana bo prodaja vseh kozmetičnih sredstev in drugega materiala za nego telesa — od raznih krem, kolonjske vode do zobne paste, skratka vse boste lahko kupili, kar boste želeli. Upamo, da boste lahko nabavili kozmetična sredstva v delovnem času, ki velja za ta frizerski salon od 6. ure zjutraj do 21. ure zvečer.

Vodja EE Frizerstvo
Čuden Ivan

ZAHVALA

Ob težki in bridki izgubi moža in očeta

BALTAZARJA JERIČA

se iskreno zahvaljujem sindikatu in samopomoči RLV za denarno podporo, zdravnikoma dr. Fijavžu in dr. Zargaju za njun trud v času njegove bolezn. Iskrena hvala Zvezi borcev, pogrebcom, vsem, ki so se s toplimi besedami poslovili od njega ob odprtem grobu. Prav tako se zahvaljujem darovalcem vencev ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Se prav posebna zahvala p. tov. Cvetu Gregorinu za njegovo plemenitost in požrtvovalnost — kakor tudi kopalničarjem in vsem, ki so nama denarno pomagali.

Zena in sin

Trgovsko podjetje VELMA — VELENJE

sprejme v uk:

10 vajencev — predvsem fantov z dokončano osemletko

Ponudbe pošljite na upravni odbor trговskega podjetja

VELMA — VELENJE

8 Rudar